

sanktioner“ i operative paragraf 4, samt operative paragraf 5. Om resolutionsforslaget som helhed meddelte missionen, at den i udvalget var indstillet på at afstå fra at stemme, da dette syntes den naturlige fortsættelse af den danske linie fra 17. samling. Udenrigsministeriet erklærede sig enig i missionens indstilling, idet man pegede på det ønskelige i, at der under afstemningen om resolutionsforslaget som helhed ved delafstemningen og/eller stemmeforklaring så nuanceret som muligt blev givet udtryk for den danske holdning.

Den 4. april 1963 blev resolutionsforslaget vedtaget med 19 stemmer for, ingen imod mens Australien, Danmark, Italien, Storbritannien og USA afholdt sig fra at stemme.

Specielt for så vidt angår den operative paragraf 3 havde delegationen samtidig med klart at tilkendegive, at Danmark stærkt vender sig imod Portugals kolonipolitik, rettet en opfordring til de afro-asiatiske medlemmer om at acceptere en modifikation af sproget; i så fald ville delegationen kunne stemme for bestemmelsen. Da denne opfordring ikke blev imødekommet, fandt delegationen det efter omstændighederne rigtigst at afholde sig fra at stemme om denne specielle bestemmelse; samme holdning indtog Australien, Italien, Storbritannien og USA. Det er i denne forbindelse interessant at bemærke sig, at ordvalget i den af sikkerhedsrådet senere vedtagne resolution netop fik en modificeret form.

Herudover vedtoges operative paragraf 4 i uændret form med 16 stemmer for, 5 imod, mens 3 afholdt sig fra at stemme, efter at udvalget med 16 stemmer for og 8 imod havde bibeholdt ordene „herunder sanktioner“. Missionen undlod endvidere ligesom de øvrige vestlige medlemmer at stemme om præambulære paragraf 2. Denne stemmeafgivning var motiveret ved, at paragraffen fastslår, at den foreliggende situation i de portugisiske territorier udgør en alvorlig trussel mod den internationale fred og sikkerhed, hvorved sagen søges henført under FN-pagtens kapitel VII. Sprogbrugen i pagtens kap. VI (art. 33 „en tvist hvis fortsættelse kan antages at ville bringe opretholdelsen af den internationale fred og sikkerhed i fare“) havde efter dansk skøn været mere adækvat.

9. Addis-Abeba-konferencen og sikkerhedsrådets behandling af spørgsmålet i juli 1963.

På det afrikanske stats- og regeringschefmøde i Addis Abeba i slutningen af maj 1963 blev der vedtaget en resolution om afkolonisering af det afrikanske kontinent og støtte til de nationale afrikanske frihedsbevægelser.

De afrikanske lande opfordres heri til at afbryde de diplomatiske og konsulære forbindelser med bl. a. Portugal samt til at gennemføre en effektiv boykot af samhandelen med dette land, herunder lukning af havne og lufthavne for portugisiske skibe og luftfartøjer.

Herudover besluttedes det i hvert land at oprette et korps af frivillige til bistand for de nationale afrikanske frihedsbevægelser. Afrikanske nationalister ville i de frie afrikanske lande kunne gennemgå en træning „inden for alle områder“. Der ville blive oprettet et særligt fond til bistand for frihedsbevægelserne.

En nimaagtskomité, bestående af Algeriet, Congo (Leopoldville), Den forenede arabiske Republik, Guinea, Nigeria, Senegal, Tanganyika, Uganda og Æthiopien fik til opgave at koordinere de afrikanske landes støtte til frihedsbevægelserne.

Resolutionen om afkolonisering må ses som et politisk udtryk for, at de afrikanske lande ikke længere vil tillade, at det afrikanske kontinent forbliver genstand for en europæisk kolonisering, og at de derfor vil sætte alt ind på at bringe enhver form for tidligere tiders kolonisation til ophør.

I tiden efter Addis Abeba-konferencen har de fleste afrikanske stater i henhold til afkoloniseringsresolutionen udfærdiget bestemmelser vendt mod Portugal. Normale forbindelser findes dog formelt stadig mellem Portugal og de to Congo-republikker og Marokko, dog med den indskrænkning, at Marokko og Congo (Leopoldville) har anerkendt Holden Robertos eksilregering, og at Portugal som følge heraf har tilbagekaldt sin Chargé d'Affaires i Leopoldville og overladt administrationen af ambassadebygningen til en yngre sekretær.

De forsøg, som de afrikanske stater siden Addis Abeba-konferencen har gjort på internationale konferencer på at få Portugal udelukket fra deltagelse, må ses som en følge af afkoloniseringsresolutionen.